

باسم ربّ الحسین

سلسله جلسات مباحثه کتاب "کربلا مبارزه با پوچی ها"

نگاهی به نهضت ابا عبدالله علیه السلام از زاویه شرایط اجتماعی و فرهنگی آن زمان

چکیده مباحث جلسه پنجم و ششم

بررسی چند رویکرد در رجوع به واقعه عاشورا

* سوال: سر تاکید ائمه بر یادآوری و توجه به واقعه عاشورا چیست؟

چرا از بین ائمه واقعه عاشورا و شهادت امام حسین علیه السلام پر رنگ و برجسته شده است؟

* چند پاسخ به این سوال:

۱- توجه به عاشورا از جهت تطبیق شرایط اجتماعی- سیاسی زمان حضرت بر هر زمانی و لزوم تکرار عینی اقدام حضرت- نگاهی مثل نگاه زیدیه- - برداشت خاصی از کل یوم عاشورا-

۲- توجه به عاشورا از جهت عبرت آموزی نسبت به اقدام اجتماعی حضرت و لزوم الهام گیری از آن در هر زمانی- دو گانه حق و باطل؛ یا امام و طاغوت-

۳- توجه به عاشورا از جهت بعد باطنی و معنوی انسان؛ نگاه انفسی به کربلا- کربلا نمایشگر عیان و خالص جنود الهی و شیطانی نفس انسانی-

۴- ...؟

* چند برش از کتاب در این رابطه:

نهضتی فراتاریخی

نهضت اباعبدالله یک نهضت فراتاریخی است، به طوری که همه تاریخ را فراگرفته، و قصه دشمنان اباعبدالله هم قصه دشمنان بشریت است. ص ۷۰

وسعت کربلا

کربلا به وسعت همه انسانیت است، برای تک تک انسان ها، در تمام طول حیاتشان؛ تا هر کس خود گمشده اش را در هر عرصه ای از عرصه های ابتلاء و امتحان، آن گونه که باید حسینی بشود، بیابد. ص ۸۳

کربلا تجسم زندگی آرمانی

نظر به کربلا برای شیعه، نظر به سرزمینی نیست که مزار حسین را در بر دارد. مگر نه اینکه زندگی یعنی تلاش و تحرک برای تقرب به خدا؟ و مگر نه اینکه کربلا سرزمین ظهور حق است در مقابل باطل... پس نظر به کربلا نظر به آمال و آرزوهایی است که انسان ایمانی برای آن زندگی می کند و برای آن جان می دهد. ص ۱۰۶

جبهه ای به پایداری همه زمان ها

حضرت اباعبدالله همه تلاششان این است تا جبهه حقی را به تمام معنا به صحنه بیاورند که تا قیامت بقاء و نفوذ داشته باشد... در صحنه های تاریخی در کجا سراغ دارید جبهه ای را به گونه ای ترتیب دهند که هیچ انگیزه حقی برای دشمن نباشد، و هیچ ناخالصی در آن جبهه نماند. ص ۱۲۴

حضور همه تاریخ در کربلا

همه تاریخ در کربلا جمع شده، همه خوبی ها در وارث همه انبیا یعنی حسین علیه السلام و همه بدی ها در وارث شیطان، یعنی یزید... در کربلا این دو رویارویی به عنوان صفحه نمایش همه تاریخ، در ابعاد بسیار جامع خود ظهور کرده است. ص ۱۷۹